

GLASILO UČENCEV OSNOVNE ŠOLE KOPER

Šolska mavrica

5. ŠTEVILKA, JUNIJ 2017

Bravo, mi!	str. 3
Zgodilo se je	str. 4
Šola v naravi: Tolmin	str. 6
Enbot so živeli tako	str. 7
OFS Val in Valček	str. 8
Pevski zbori OŠ Koper	str. 9
Ustvarjamo	str. 10
H ₂ O	str. 11
Svet, v katerem želim živeti	str. 12
Intervju: Odbojkarici Pia in Tamara	str. 13
Kukalo v šolski svet	str. 14
Lahkih nog naokrog: Belgija	str. 16
Potovanje v babilonsko vas	str. 18
¡Viva España!	str. 20
Šolske zgodbe	str. 21
Literarne navihanke	str. 22
Ideje za branje	str. 23
Al' lepše od Urške bilo ni nobene	str. 24
Zanimivosti	str. 25
Razvedrilo	str. 26

V TEJ ŠTEVILKI PREBERITE

UVODNIK

Pa se je (skoraj) končalo še eno zanimivo, radoživo, ustvarjalno in tudi naporno šolsko leto. Medtem ko se poslavljamo od šolskih klopi, nam v slovo maha tudi Šolska mavrica s svojim uredniškim odborom.

Tokrat se je Mavrica malo zredila, saj ima kar osem strani več. Z zgodbo o šolski folklori in zborovskem petju vas bo popeljala na belgijske vafle in barcelonski Camp Nou ter pokukala, kaj se dogaja v babilonski vasi in na knjižnih policah. Med drugim se bo spomnila najslavnejšega slovenskega plesalca Povodnega moža, otroštva v preteklih časih ter najpomembnejših šolskih dogodkov in dosežkov v tem šolskem letu.

Mentorica in uredniški odbor vam tokrat želijo počitnice na malo drugačen način — s pesmijo Ferija Lainščka:

KAJ MORAŠ STORITI MED POČITNICAMI

Šolske skrbi in stvari
moraš v predal zakleniti,
da ti ne morejo počitnic zagreniti,
a tudi ne pobegniti.

Nato moraš počitnicam
natančno dneve prešteti
in vsak dan moraš nekaj
hoteti, želeti, početi.

(Uredniški odbor z mentorico)

Osnovna šola Koper
Cesta Zore Perello Godina 1
6000 Koper

Naklada: 1100 izvodov
Tisk: Prijatelj & Prijatelj, d. o. o.
Oblikovanje: Maja Perinovič, prof.

Uredniški odbor:

Pia Primik, Tamara Jakovljevič, Nejc Pegan, Ema
Uljan, Lana Desančič, Veronita Gegaj

Mentorica: Maja Perinovič, prof.

Šolsko leto 2016/17

Številka: 5

Uspehi učencev Osnovne šole Koper na tekmovanjih v šolskem letu 2016/17

Učenci OŠ Koper smo bili tudi v letošnjem šolskem letu zelo uspešni. Poleg zlatih in srebrnih smo osvojili še ogromno število bronastih priznanj, predvsem v znanju matematike in slovenščine, in šolskih priznanj. Vsem dobitnikom priznanj iskreno čestitamo in jim želimo še veliko dosežkov v prihodnje.

BIOLOGIJA SREBRNO PROTEUSOVO PRIZNANJE Neža Matijašič	MATEMATIKA ZLATO IN DIAMANTNO PRIZNANJE Jan Malej SREBRNO PRIZNANJE Timon Jeretič, Hana Jakovac, Anja Vatovec, Jakob Golubič, Vita Vodopija, Borut Purgar, Lea Andrijašič, Elmir Haskič, Mik Rodman	ANGLEŠČINA ZLATO PRIZNANJE Maja Kodra (2. mesto v državi) Strahinja Stamenkovič SREBRNO PRIZNANJE Lana Desančič
SLADKORNA BOLEZEN ZLATO PRIZNANJE Maja Kodra SREBRNO PRIZNANJE Ela Bojanič, Zala Mavsar	FIZIKA SREBRNO PRIZNANJE – DRŽAVNO Jan Malej SREBRNO PRIZNANJE – REGIJSKO Jan Malej, Maja Kodra	SLOVENŠČINA ZLATO PRIZNANJE Jan Malej SREBRNO PRIZNANJE Jan Malej, Brina Palčič, Daša Sedmak, Lia Luša, Andreja Miknič
LOGIKA SREBRNO PRIZNANJE Jan Malej, Anja Vatovec	ZGODOVINA ZLATO PRIZNANJE Maja Kodra SREBRNO PRIZNANJE – DRŽAVNO Laura Rovis SREBRNO PRIZNANJE – PODROČNO Maja Kodra, Laura Rovis, Brina Palčič, Maria Cecilia Draščič, Andreja Miknič	NOGOMET OBČINSKO TEKMOVANJE 3. mesto (najmlajši dečki) 3. mesto (mlajši dečki)
ŠOLSKI PLESNI FESTIVAL PODROČNO TEKMOVANJE 3. MESTO EKIPNO IN 2. MESTO S PRODUKCIJO Tina Ščulac, Tina Vatovec, Lidija Tripič, Ajla Lelič, Veronita Gegaj 3. MESTO POSAMIČNO Tina Ščulac 6. MESTO – PARI Tina Ščulac in Tina Vatovec	ROBOTIKA MOBILNI ROBOTI ROBOBUM 1. mesto na slovenskem državnem tekmovanju v disciplini RoboCup Junior Reševanje Črta OŠ Jakob Golubič, Jan Malej FLL OEC 3. mesto na Evropskem prvenstvu FLL Lia Luša, Jan Malej, Tilen Malej, Nejc Pegan, Jakob Golubič, Filip Umer	GEOGRAFIJA ZLATO PRIZNANJE Jan Malej SREBRNO PRIZNANJE Jan Malej, Maja Kodra
NAMIZNI TENIS PODROČNO TEKMOVANJE 1. MESTO Nina Baš 3. MESTO Nejc Pegan, Špela Grandič	RAČUNALNIŠKO TEKMOVANJE BOBER SREBRNO PRIZNANJE Timon Jeretič	ITALIJANŠČINA SREBRNO PRIZNANJE Rebecca Franca, Valentina Kocjančič, Maria Cecilia Draščič
FOLKLORA ZLATO PRIZNANJE JSKD ZA LJUBITELJSKO DEJAVNOST Otroška folklorna skupina Val OŠ Koper	PLAVANJE 1. mesto 100 m mešano Veronika Rihter	KEMIJA SREBRNO PRIZNANJE Daša Sedmak Uredniški odbor

ZGODILO SE JE ...

ZBIRALNA AKCIJA HIGIENSKIH PRIPOMOČKOV

V mesecu marcu smo stopili skupaj in izpeljali zbiralno akcijo higienskih pripomočkov in konzervirane prehrane za potrebe Rdečega križa Koper. Ves zbrani, urejeni, prešteti in evidentirani material smo predali prostovoljcem RK Koper.

(Člani krožka *Pomagaj drugim in drugi bodo tebi*)

USPEH DEVETOŠOLK V PRVI POMOČI

Ekipa prve pomoči OŠ Koper v sestavi devetošolk Veronite Gegaj, Lie Luša, Andreje Miknič in Eme Uljan se je 25. 4. 2017 udeležila regijskega tekmovanja iz znanj prve pomoči v Ajdovščini. Dosegla je odlično četrto mesto. Čestitamo tekmovalkam in mentorici Eleni Zajc.

ZBIRALNA AKCIJA ZA POTREBE RDEČEGA KRIŽA

V mesecu aprilu se je na naši šoli odvijala zbiralna akcija higienskih pripomočkov in konzervirane hrane za potrebe Rdečega križa Koper. Zbrali smo ogromno pripomočkov, ki so učenci 4. d prešteli in zložili po škatlah, nato pa so jih prevzeli predstavniki Rdečega križa Koper. Vsem, ki ste priskočili svojim someščanom na pomoč, se iskreno zahvaljujemo.

Vodja akcije: Nina Luša, prof.

PRVO MESTO NA KVIZU

V četrtek, 11. 5. 2017, je na naši šoli potekal jubilejni 10. kviz iz znanja Rdečega križa in prve pomoči za četrtošolce, kjer sta sodelovali tudi dve ekipi iz naše šole.

Med 18 ekipami je prvo mesto dosegla prav naša šolska ekipa, ki so jo sestavljali Tijana Draganić, Leo Luša in Filip Svit Oblak. Iskreno čestitamo!

Mentorica: Nina Luša, prof.

AKCIJA POKLONI ZVEZEK

Ob zaključku akcije *Pokloni zvezek* v organizaciji društva Karitas smo zbrali 118 velikih in 8 malih zvezkov, ki jih bomo predali Karitasu Koper.

VESELI DAN PROSTOVOLJSTVA V LJUBLJANI

Učenci in učenke krožka *Pomagaj in drugi bodo tebi* so se udeležili veselega dneva prostovoljstva v Ljubljani, ki ga vsako leto organizira Slovenska filantropija. Skupaj s sovrstniki iz OŠ Škofije, OŠ Antona Ukmarja in OŠ Šmarje ter predstavniki Rdečega križa Koper so pripravili stojnico z barčicami z lepimi mislimi in jih delili mimoidočim. Hkrati so obiskali tudi stojnice drugih prostovoljnih društev. Preživeli so lep dan v duhu prostovoljstva.

Mentorica: Nina Luša, prof.

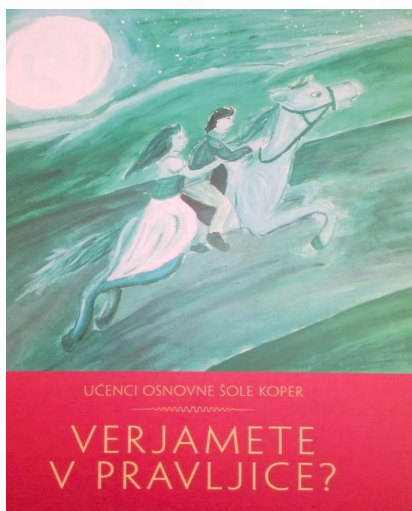
3. MESTO ROBOSONČKOV NA DANSKEM

Robosončki OŠ Koper so se udeležili odprtega Evropskega prvenstva iz Robotike FLL v Aarhusu na Danskem, kjer je sodelovalo 50 držav iz celega sveta oz. natančneje 118 ekip. Na tridnevem tekmovanju so dosegli odlično tretje mesto iz robotske igre. Za uspeh je mentorici Alenki Malej in šolski ekipi Janu, Nejcu, Lii, Tilnu, Jakobu in Filipu med drugimi čestital tudi koprski župan Boris Popovič.

OSMOŠOLSKI POTEP PO DOLENJSKI

Učenci 8. b in 8. c oddelka smo se v začetku aprila odpravili v rodne kraje Primoža Trubarja, Josipa Jurčiča, Frana Levstika in mnogih drugih. Najprej smo si ogledali grad Turjak in izmerili obseg lipe, ki raste pred njim. Po malici smo se odpravili na Trubarjevo domačijo v Rašico. Po kratkem, a sladkem oddihu na zelenici ob reki smo se podali proti Županovi jami, v kateri smo se uspešno »borili z napadi« netopirjev in prehodili skoraj 500 stopnic.

VERJAMETE V PRAVLJICE?

V letošnjem šolskem letu so naše domače in šolske knjižne police pridobile pomembno novost – knjigo s kar 78-ih pravljic z naslovom *Verjamete v pravljice*, ki so jih napisali in likovno opremili učenci Osnovne šole Koper. Prav posebno pravljico pa je napisal tudi ravnatelj šole.

ŠOLA V NARAVI: TOLMIN

V mesecu marcu smo bili sedmošolci v šoli v naravi v CŠOD Soča v Tolminu. Imeli smo se zelo lepo.

V ponedeljek smo se ob 8. uri odpravili izpred šole. Približno ob enajstih smo bili pred CŠOD Soča. Namestili smo se v sobe, nato pa imeli sestanek s tamkajšnjimi učitelji, ki so nam povedali, kako bo potekal teden. Vsak dan smo imeli dopoldanske in popoldanske dejavnosti. Bili smo razdeljeni v štiri skupine, dve iz Osnovne šole Križevci in dve iz Osnovne šole Koper.

Ko smo prišli v sobe, smo imeli nekaj prostega časa. Na izbiro smo imeli družabne igre, igranje namiznega tenisa, lahko smo se udeležili ustvarjalnih delavnic ali pa bili v sobah s prijatelji. Fantje smo običajno igrali namizni tenis. Popoldan pa smo člani 4. skupine imeli spoznavanje Tolmina in okolice. Bilo je kar zabavno, igrali smo različne igre.

V torek zjutraj smo odšli obiskat Tolminska korita. Bili smo na Hudičevem mostu. Od Hudičevega mostu do reke je bilo 60 metrov višinske razlike. Bilo je zelo zanimivo. Bili smo tudi v Dantejevi jami, ki je bila zelo spolzka in na začetku nizka. Žal pa zaradi gradbenih del nismo mogli obiskati Tolminskih korit. Popoldan smo odšli še v Tolminski muzej in videli smo veliko zanimivih predmetov iz preteklosti. Najbolj nas je pritegnil mitraljez težkega kalibra 7.

Tretji dan - v sredo - smo imeli naravoslovni dan. Najprej smo nekaj časa bili v učilnici, kjer smo se pogovarjali o ribah v reki Soči, o ribogojnici in čistilni napravi, ki čisti odpadno vodo in izdeluje humus za rože. Kasneje smo se odpravili k reki Tolminki in izdelovali stolpe iz kamnov. Kdor je zgradil najvišjega, je zmagal. Lovili smo tudi živali iz reke, muhe enodnevnice, ribe in hrošče.

V četrtek pa je bil na vrsti športni dan. Preizkusili smo se v lokostrelstvu ter plezanju. Bilo je zanimivo, saj je vsem šlo zelo dobro in smo se skoraj vsi prebili do vrha plezalne stene. Popoldne smo imeli orientacijski sprehod. Najprej smo bili v učilnici. Učiteljica nam je dajala napotke glede poti. Zapomnili smo si predvsem navodilo, naj ne zavijemo v trgovino. Nato smo se razdelili v skupine po tri ali štiri ter odšli na pot.

V petek zjutraj smo se začeli pripravljati na povratek. Čakala nas je še ena dejavnost: pohod na Kozlov rob. Na poti k vrhu Kozlovega roba smo se ustavljali ob tablah, na katerih so bili opisi naravnih znamenitosti. Vsem je bila všeč votlina, ki so jo minirali vojaki v vojni in v njej stražili, da se na Kozlov rob ne bi pretihotapili sovražniki in jih ne bi presenetili. Popoldan smo se morali na žalost že odpraviti. Na avtobusu nas je kar nekaj spalo, saj smo bili utrujeni od pohoda. Srečno smo se vrnil domov. Bilo je zelo lepo in upam, da bomo doživeli še več takšnih druženj.

ENBOT SO ŽIVELI TAKO ...

ŽIVLJENJE NEKOČ NA VASI

Vedno z veseljem in zanimanjem poslušam, ko mi nono razlaga o svojih otroških letih. Pripovedoval mi je, da so živeli zelo skromno. Živel je na vasi. Hodil je na vaško osnovno šolo ter opravljal različna dela na kmetiji. Peljali so živino na pašo in delali ročno druga kmečka dela. Traktorja in drugo kmetijsko mehanizacijo takrat še niso poznali. Za prevozno sredstvo so uporabljali kolo. Več so se družili s sosedi. Noben ni imel še televizije, prav tako ne telefona. Sorodnikom iz daljnih krajev so ročno pisali pisma in jih pošiljali po navadni pošti. Jedli so domačo hrano (mineštro, zelenjavo ...), eno obleko so imeli za več let, dokler se ni raztrgala. Niso poznali toliko različnih embalaž; običajno so uporabljali eno steklenico za pijačo več let. Posebej so imeli posodo za mleko.

David Bonin, 6. a

OTROŠTVO NEKOČ

Moja babica je živela v bogati družini. Oče je bil edini pismen v vasi, zato je bil poglavar vasi. Jedli so skromno, saj je bilo v družini štirinajst lačnih ust. Moja babica je bila med starejšimi; delala je v gospodinjstvu in pazila na otroke, vsa preostala družina pa je hodila na delo. Pred vojno so bili tudi bogati, saj babica ima še danes spravljene različne stare uhane, biserne ogrlice in broške. Po vojni pa jim ni ostalo prav nič. Pogosto so jedli mineštro. Ko so pa bili prazniki, so dobili tudi kakšen košček belega kruha in malo suhega sadja. V njenem otroštvu so se igrali skrivalnice, kamenčkanje, slepe miši, lovljenje in ristanc. Čeprav so imeli malo prostega časa, so ga vseeno izkoristili. Noči so bile lepe, saj se je videlo nešteto zvezd. Ljudje so se takrat bolj spoštovali in so starejše osebe (tudi starše) onikali. Pozneje, ko se je poročil moj oče, so imeli tudi svojo kmetijo. Imeli so prašiče, kravo, kokoši, zajce, kasneje pa tudi purana.

Rebeka Kozlovič, 6. a

OTROŠTVO NEKOČ

Otroštvo mojih nonotov in pranotov se je razlikovalo od našega otroštva. Delali so na kmetiji, kjer so že kot otroci grabili seno, pobirali, nabirali in obirali pridelke, okopavali z motiko ...

Od leta 1960 do leta 1980 so imeli črno-belo televizijo, nato pa so dobili barvno. Niso imeli mobilnih naprav ali interneta. Prevažali so se v kočijah, ki so jih vlekli voli. Kasneje je prišlo prvo prevozno sredstvo — kolo. Za jesti niso imeli prav veliko izbire, vendar so vse pojedli. Jedli so zdravo in raznovrstno hrano: meso, mleko, koruzo, žita, sadje, zelenjavo. Vsakodnevno oblačilo mojih staršev so bile kavbojke ter majica, ki je bila včasih tudi pokrpana. Imeli so le eno oblačilo, ki so ga zelo čuvali.

Noa Frančeškin Ekstanič, 6. a

OTROŠKI FOLKLORNI SKUPINI VAL IN VALČEK

OBMOČNO SREČANJE OFS V TOLMINU

Otroška folklorna skupina Valček OŠ Koper je 24. marca sodelovala na Območnem srečanju otroških folklornih skupin v Tolminu z odrsko postavitvijo *Tudi brez muzike je lahko lepo* in dosegla regijski nivo.

OBMOČNO SREČANJE OFS V STAREM TRGU PRI LOŽU

V četrtek, 6. aprila, se je šolska folklorna skupina Val OŠ Koper udeležila Območnega srečanja OFS v Starem trgu pri Ložu z odrsko postavitvijo *S plenjerji u Trst* avtoric Edite Frančeškin in Nine Luša ter se odlično izkazala. 14. 5. 2017 pa sta skupaj z mlajšo skupino nastopali na Regijskem srečanju OFS v Ilirski Bistrici.

USPEH OFS VALČEK V VIPAVI

V letošnjem šolskem letu je otroško folklorno skupino Valček OŠ Koper obiskovalo 23 otrok od 1. do 3. razreda. V tem letu so spoznavali ljudske igre, pesmi in ples. Z odrsko postavitvijo *Tudi brez muzike je lepo* so dosegli odličen regijski nivo na srečanju otroških folklornih skupin maja v Vipavi.

ZLATO PRIZNANJE JSKD OTROŠKI FOLKLORNI SKUPINI VAL

Otroška folklorna skupina Val OŠ Koper je s svojo odrsko postavitvijo *S plenjerji v Trst*, katere avtorici sta Edita Frančeškin in Nina Luša, predstavila naporno delo Šavrink, ki so svoj pridelek nosile prodajati na tržnico v Trst. Z nastopom je ponovno osvojila zlato priznanje Javnega sklada Republike Slovenije za ljubiteljsko dejavnost.

V soboto, 2. 6. 2017, je skupaj s šestimi izbranimi izmed vseh 270 otroških folklornih skupin, ki so sodelovale na srečanjih JSKD, nastopila na državni prireditvi otroških folklornih skupin na majšperškem odru. V osem minutni odrski postavitvi so poleg izvrstne igre odlično zapeli še pesmi *One dve naranče* in *Kamor sem lani tancala* ter zaplesali plesa *Stu ledi* in *Žugali smo*.

Mentorica: Nina Luša, prof.

PEVSKI ZBORI

OSNOVNE ŠOLE KOPER

OTROŠKI IN MLADINSKI ZBOR OSNOVNE ŠOLE KOPER

Pod vodstvom Lare Žorž prepevajo najmlajši pevci — učenci 1. razreda, ki sestavljajo zbor Sončki. Starejši pevci od 2. do 5. razreda pejejo v otroškem pevske zboru pod vodstvom Ingrid Poropat, najstarejši pevci od 6. do 9. razreda pa mladinski pevski zbor pod vodstvom Maje Cilenšek. Vsi trije zbori so izjemno aktivni in ni je šolske prireditve ali občinskega dogodka, na katerem ne bi sodelovali. Otroški in mladinski zbor že vrsto let sooblikujeta programe na državnih prireditvah in mednarodnih projektih in dogodkih.

V šolskem letu 2015/16 so v mesecu juniju v sodelovanju s koprskim komornim orkestrom in dirigentom Patrikom Greblom poslušalce popeljali v svet muzikala *Verjamete v pravljice*. V isti sestavi so meseca septembra obeležili 10. leto nastanka šole v kulturnem programu, ki ga je za vse občane Kopra pripravila MOK. Vrhunec pa je sedemdesetčlanski združeni pevski zbor pod vodstvom Ingrid Poropat in Maje Cilenšek dosegel decembra, ko je s simfoničnim orkestrom pod taktirko P. Grebla in triom Eroica izvedel božični koncert v telovadnici naše šole. 20. decembra so poslušalci uživali v repertoarju zimzelenih božičnih pesmi v priredbah P. Grebla, nato pa v dvorani Union v Ljubljani s koncertom obeležili tudi 10. obletnico delovanja tria Eroica. 31. marca letos je zbor obiskal otroški pevski zbor iz Bolgarije in skupaj z OPZ iz Šmarij, Sončki, OPZ in MPZ naše šole smo pričarali enourni koncert otroškega petja. Za zaključek smo skupaj zapeli pesem v bolgarskem jeziku *O miški*. Vsi trije zbori naše šole so se aprila predstavili na pevski reviji *Naša pomlad*. Mladinski in otroški zbor pa sta se maja preizkusila na regijskem tekmovanju v Gorici, dan za tem pa se je OPZ odpravil na 3-dnevno gostovanje v Citta` di Busca.

OD LETOS Z NAMI TUDI LITTLE ENGLISH CHOIR

Vzbuditi ljubezen do petja in razvijati glasovne sposobnosti ter se ob tem zabavati in uživati pa je glavni cilj in smisel novonastalega malega angleškega zbor z imenom Little English Choir, ki ga vodi učitelj angleščine Tomislav Kiš. V zboru je 17 pevk in pevcev, ki so se celo šolsko leto urili v petju v angleškem jeziku, pa tudi nastopali so. Najprej so se predstavili na šolski prireditvi ob otvoritvi božičnega bazarja, nato pa v sklopu božično-novoletne proslave. Pevci pa so zapeli tudi na območni reviji otroških in mladinskih pevskih zborov *Naša pomlad*.

USTVARJAMO

TROPSKA PALMA

Jajčeve olupino in narežemo 0,5 cm debele kolobarje. Z vsake bučke odrežemo štiri pasove, debele 0,5 cm, sredico pa narežemo na majhne kocke. Hrenovko narežemo na 1,5 cm debele kolobarje, ob straneh pa naredimo več polkrožnih zarezic. Vso zelenjavo rahlo posolimo in spečemo v ponvi. Hrenovke popečemo le na hitro. Na krožniku sestavimo palmo: manjši krompir prerežemo na polovico (ga ne skuhamo in ne pojemo; eno polovico postavimo na krožnik z gladko stranjo navzdol in vanj vtaknemo paličico, iz rezin jajčevca in bučkinih kock sestavimo peščeni otok. Na paličico nabodemo hrenovke z zarezami navzgor. Na zadnja koščka hrenovke zabodemo zobotrebce, da nanje položimo rezine buck — prava vaja za ravnotežje. Pa dober tek!

POTREBUJEMO:

- 1 jajčevec
- 2 bučki
- 1 hrenovko
- polovico večjega krompirja
- kitajsko paličico
- zobotrebce

PRIKUPNE DOMINE

POTREBUJEMO:

- ploščate kamenčke podobnih velikosti
- črno in belo akrilno barvo
- tanek čopič
- kos blaga
- trak
- nit
- šivanko

Kot izvirno darilo zanje izdelajmo domine iz kamenčkov. V naravi naberemo košarico kamenčkov približno enake velikosti. Ni nujno, da iščete le temne kamenčke, lahko jih namreč zgolj pobarvate s črno akrilno barvo. Ko se barva posuši, vzamemo tanek čopič in belo akrilno barvo ter na kamenčke narišemo igralne pike. Še lažje je, če imate pri roki belilo v 'svinčniku', saj bo šlo lažje.

Tako, domine so končane, shranimo pa jih lahko v ... Najenostavneje je, da vzamemo odvečen kos pisanega blaga, iz njega izrežemo kvadrat in ga po potrebi zarobimo. Na sredino položimo domine in jih zavijemo v culico, ki jo zavežemo s trakom in po želji dodamo še kartonček s posvetilom.

BANANIN POSLADEK

Pomarančo prerežemo na pol in iz obeh polovic iztisnemo sok. Dve banani olupimo in narežemo na kolobarje. Kolobarje stresemo v skledo in z vilico dobro pretlačimo. Dodamo pomarančni sok, cimet in med. Olupimo še preostali banani in ju narežemo na kolobarje, ki jih dodamo v skledo s preostalimi sestavinami. Vse skupaj dobro premešamo.

Začinjene banane razporedimo po štirih kozarcih. Prekrijemo jih z jogurtom. Piškote zdrobimo v drobtine in jih potresemo po vrhu sladice. Pripravljeno sladico postrežemo.

ZA 4 OSEBE

POTREBUJEMO:

- 4 banane
- 1 pomarančo
- 1 žlico tekočega medu
- 0,25 žličke cimeta
- 500 g grškega jogurta
- 80 g polnozrnatih piškotov

ALI STE VEDELI ...

- ob rojstvu predstavlja voda kar 80 % novorojenčkove teže
- od 60 do 70 % človeškega telesa je sestavljenega iz vode
- ko človek občuti žejo to pomeni, da je njegovo telo izgubilo že 1 % vode
- na leto porabimo 13.140 l sveže vode za splakovanje straniščne školjke
- pri proizvodnji 1 l vode v plastenki porabi 5 l vode
- za izdelavo ene bombažne T-majice se porabi več kot 2650 l vode, za izdelavo enega para hlač iz džinsa pa kar 9982 l
- za pollitrsko kokakolo je za celotno proizvodnjo in distribucijo te pijače potrebnih kar 175 l vode
- za pridelavo kilograma govedine je potrebnih kar 15.400 l vode, svinjine 5.990 in za kilogram piščančjega mesa 4.300 l pitne vode

H₂O

22. marec
SVETOVNI DAN
VODE

SREČANJE S PROF. DR. LUČKO KAJFEŽ BOGATAJ V ŠKOCJANSKEM ZATOKU

V sredo, 29. 3. 2017, sta se podpredsednica SUŠ-a Tamara Jakovljevič in članica ožjega odbora SUŠ-a Nina Timarac udeležili zanimivega srečanja v Škocjanskem zatoku na temo »Voda«, ki ga je organiziral Lions klub Izola – Isola v sodelovanju z Društvom prijateljev mladine Koper in osnovnimi šolami. Povabili so dva učenca, ki sta se udeležila Občinskega otroškega parlamenta, in mentorico. Vsi prisotni so prisluhnili izjemno pomembnim dejstvom o pomenu ohranjanja čiste vode, ki jih je nazorno in slikovito predstavila svetovno znana slovenska znanstvenica, dobitnica Nobelove nagrade za mir skupaj z drugimi klimatologi in profesorica na Biotehniški fakulteti in na Fakulteti za arhitekturo. Mladi parlamentarci so imeli možnost dr. Kajfež Bogataj tudi zastaviti vprašanja in s tem se je razvila plodna debata. Mladi udeleženci so se ob zaključku strinjali, da so precej bolj ozaveščeni o tem, kako pomembno je ohraniti našo vodo čisto in katere ukrepe bi bilo treba sprejeti na ravni države in mednarodne skupnosti. Obenem pa so se zavezali k zviševanju ravni ozaveščenosti na svojih šolah.

Medtem ko lahko človek brez hrane živi več kot mesec dni, lahko brez vode preživi le približno teden dni. Voda je nujna za človekovo preživetje, saj brez nje organi in procesi v telesu ne delujejo pravilno. Zato ne pozabi – vsak dan moraš spiti od 6 do 8 kozarcev vode.

»Menim, da sem imela veliko sreče, da sem se lahko udeležila dogodka. Ko sem izvedela, da je tema voda, sem predvidevala, da se bomo pogovarjali predvsem o onesnaženju vode in porabi. In imela sem prav, res smo se dotaknili obeh podtem toda niti približno nisem imela pravilne vizije o temu kakšne so številke porabe in kako ljudje uporabljamo vodo brez ozaveščenosti. Prav tako ne razmišljam o prihodnosti naših naslednjih generacij, naših potomcev ter kako bodo oni živeli brez vode in jim tako, da onesnažujemo in porabimo veliko vode, nenamerno škodujemo.«

Nina Timarac, 9. a

»Obisk je name pustil velik vtis. Spoznali smo znanstvenico Lučko Kajfež Bogataj, ki nam je razlagala o vodi in o njeni porabi. Iz tega predavanja sem se ogromno naučila in veliko odnesla. Šele zdaj se zavedam, kakšen pomen ima voda za človeštvo in kaj pravzaprav ljudje počnemo s svojimi dejanji. Ne zavedamo se, kaj počnemo in kaj lahko naša dejanja povzročijo. To je res izjemna in posebna izkušnja in menim, da bi vsakemu prišla prav takšna vrsta predavanja.

Tamara Jakovljevič, 9. b

SVET, V KATEREM ŽELIM ŽIVETI

Živela bi v svetu, kjer bi starši imeli dovolj časa za otroke in kjer bi vsi imeli dovolj denarja za hrano. Želim si, da bi bili vsi prijazni drug do drugega.

Nika, 3. b

Želim si živeti s svetu brez nasilja. Želim, da bi vsi po svetu imeli dovolj denarja.

Nely, 3. b

Želim si živeti v svetu, kjer vladata mir in harmonija, kjer ni nasilja in žalitev. Želim si živeti v svetu, kjer se fantje ne bi več topli.

Tiara, 3. b

Želim si živeti v svetu, kjer bi ljudje drug do drugega uglajeno govorili. Rada bi živela v svetu, kjer bi bili vsi ljudje srečni in veseli, kjer je mir in nič vojn.

Goa, 3. b

Želim si živeti v svetu, v katerem smo drug do drugega prijazni.

Taja, 3. b

Rada bi živela v svetu, kjer je mir, tišina in čisto okolje. Rada bi živela v svetu, v katerem imajo starši čas zate.

Mihaela, 3. b

Želim si živeti v svetu, kjer smo vsi prijatelji. Želim si, da imamo vsi dovolj hrane.

Lia, 3. b

Pogovarjali smo se z ...

ODBOJKARICAMA PIO IN TAMARO

Devetošolki Pia Primik in Tamara Jakovljević sta zagreti odbojkarici, ki trenirata že vrsto let. Za obe je odbojka zelo pomemben del življenja, ki ju nemalokrat spravi v dobro voljo in sprosti — na igrišču ali v skupinskem druženju po treningu. Preberimo, kaj zanimivega sta nam odkrili v pogovoru.

Veronita: Pia, Tamara, zakaj sta se odločili, da bosta trenirali odbojko?

Pia: Za treniranje odbojke sem se odločila, ker mi je všeč in uživam med igro. Zame je odbojka tudi družinski šport, saj jo trenirajo skoraj vsi v družini.

Tamara: V 3. razredu sva se z najboljšo prijateljico odločili, da začneva trenirati odbojko.

Zame je bila od nekdaj poseben šport in me je vedno privlačila in zato sem se odločila, da jo začnem tudi trenirati.

Veronita: Kakšne občutke imata med igro oziroma med tekmo?

Pia: Na tekmah sem zelo zbrana, pozorna in motivirana. Čeprav sem zaradi tega na videz zelo resna, v resnici uživam v igri na polno.

Tamara: Sedaj je že sedmo leto, odkar treniram in prav v vsakem trenutku tega športa uživam in kljub nape-
tosti v igri sem na koncu sproščena. Vsaka tekma pomeni nov izziv in nov dokaz tvojega dela na treningih. Čeprav sem morala že dvakrat na »bolniško« zaradi poškodb, sem z mislimi vedno na igrišču in komaj čakam, da se vrnem in nadaljujem z istim tempom.

Veronita: Pri vseh skupinskih športih so zelo pomembni odnosi v skupini. Kako se razumete dekleta med seboj?

Pia: Z eno besedo: super. Zelo smo povezane in se tudi velikokrat družimo skupaj izven treningov.

Tamara: Treniram v OK Luka Koper, in sicer v svoji starostni skupini in pri starejših dekletih. V obeh ekipah se razumemo odlično, vendar se tu pa tam kdaj tudi skregamo - med sabo pa tudi s trenerjem. Pomembno je, da na koncu vse rešimo. Tudi v

»Odbojka je zelo pomemben del mojega življenja in ko mi je najtežje, se spomni nanjo in vse je spet dobro.«

ekipi za šolsko odbojko se med seboj razumemo super.

Veronita: Kaj pa vaši dosežki? Zagotovo jih ni malo ...

Pia: V klubu imamo veliko tekmo-
vanj in nam gre dobro. S šolsko ekipo smo se tudi uvrstile v polfinalne in upamo, da gremo naprej, saj se potem borimo na državni ravni za 1. in 2. mesto.

Veronita: Hvala za prijeten pogovor in želim vama še veliko športnih dosežkov.

Pia, Tamara: Hvala.

Kukala v šolski svet

Šolska leta 2016/2017

Lahkih nog naokrog: BELGIJA

Belgija – država vafeljev, čokolade, pomfrija, piva in ... Smrkcev. Država ima kar tri uradne jezike: nizozemščino, francoščino in nemščino, njena prestolnica Bruselj pa je hkrati tudi prestolnica Evropske unije, zaradi katere je Belgija postala prepoznavna v svetu.

Kraljevina Belgija sodi med najmanjše evropske države, hkrati pa med najgosteje naseljene in najbogatejše. Država, ki ima 10,5 milijona prebivalcev, je razdeljena na severni flamski, kjer govorijo večinoma nizozemsko, in južni, francosko govoreči valonski del. Pred uvedbo evra je bila belgijska uradna valuta belgijski frank. Najpomembnejše mesto je zagotovo prestolnica Bruselj, ki je nastalo ob koncu 10. stoletja in je bilo znano kot veliko trgovsko mesto in središče volnarstva. Za drugo največje mesto velja Gent, nekoliko dlje pa se nahaja Brugge — majhno mesto, ki mu zaradi številnih pravljicnih kanalov pravijo severne Benetke. Glavno mesto flamske regije je Antwerpen. Je drugo največje evropsko pristanišče in četrto največje na svetu. Znano je tudi po diamantih in največji judovski skupnosti v Evropi. Belgijska pokrajina je precej razgibana a ravninska, saj najvišji hrib Signal de Botrange meri le 694 m. Na severozahodu se razteza značilna obala severnih morij — z mivko, promenado, brez dreves in s precej nizko temperaturo morja. Odlična je za sprehode, kolesarjenje, poležavanje in nogomet na mivki. Na severozahodu se nahaja pokrajina Kampen, ki je bila nekoč znana po številnih rudnikih, na jugovzhodu pa so Ardeni — gozdno in hribovito področje, kjer je potekalo kar nekaj pomembnih bitk v 2. svetovni vojni.

VAFLJI, HERE WE COME!

V centru mesta

V nedeljo, 19. marca, smo Koprčani kot zadnji stopili na avtobus, na katerem so nas že čakali učenci in učitelji iz nekaterih ostalih šol po Sloveniji. Sledila je nočna vožnja v Bruselj. Peljali smo se čez Italijo, Avstrijo, Nemčijo, Francijo, Luksemburg, Belgijo in po 17 urah vožnje prispeli v evropsko prestolnico. Bruselj je resnično zelo raznoliko mesto – v različnih pomenih. Stavbe so nekatere zelo stare, nekatere zelo moderne, nekatere se še zidajo, druge se že rušijo. Stojijo ena zraven druge, skoraj

brez kakršne koli razporeditve. V mestu živi tudi veliko različnih ljudi. Ogromno je Arabcev, Afričanov, Evropejcev, ki niso Belgijci – naš vodič je celo omenil, da bi bilo tam bolj težko najti kakšnega domačina. Sicer pa francosko govoreči prebivalci mesta velikokrat niso znali angleško, kar me je presenetilo.

Brezdomci so praktično na vsakem vogalu. Pravzaprav skoraj ni ulice, na kateri ne bi bilo manjše družine na tleh, pokrite z odejo, ki z lončki v rokah prosi mimoidoče. Opazila sem, da so brezdomci na nekaj sosednjih ulicah imeli vsi enake plastične lončke rožnate barve. Čudno je opazovati bolj oblečene gospode s kravatami, ki se sprehajajo mimo teh prosečih ljudi.

Videli smo nekaj ogromnih palač, ki so res posebne. Posebej zanimiv in lep je bil glavni mestni trg z mestno hišo, ki je v mraku osvetljena z reflektorji. Sicer pa je ena izmed bolj pomembnih znamenitosti centra Bruslja Manneken pis, »Deček, ki lula«. Za ta kipec so marsikateri pomembni vladarji šivali obleke iz svile in zlata, ki so zbrane v velikem muzeju na glavnem mestnem trgu.

Obiskali smo tudi Evropsko četrt in si ogledali Evropski parlament, kjer nas je sprejela slovenska poslanka Tanja Fajon, ki nam je povedala nekaj o njenem delu v parlamentu in o življenju v Bruslju.

Kot zadnjo znamenitost smo obiskali Atomium, strukturo, ki predstavlja atome železa in je bila zgrajena za razstavo EXPO leta 1958. Vanjo smo prišli z velikim dvigalom, med posameznimi kroglami pa smo »potovali« s tekočimi stopnicami.

V Evropskem parlamentu

V torek smo se okoli treh popoldne odpravili nazaj, prispeli pa smo v sredo ob 8.20 zjutraj, ko so ostali ravno začeli s poukom.

Daša Sedmak, 8. b

Atomium

POTOVANJE V BABILONSKO VAS

PARTIDO DE FÚTBOL ENTRE MARIBOR Y OLIMPIJA

El domingo, el 19 de febrero de 2017 en la capital de Eslovenia tuvo lugar el partido de fútbol intenso entre el equipo local Olimpija y sus oponentes de Maribor. Para Olimpija jugaron los porteros Aleksander Šeliga, Rok Vodišek in el capitán Nejc Vidmar, los defensores Denis Klinar, Sandi Čoralić, Aris Zarifović, Branko Ilić, Nemanja Mitrović, Kenan Bajrić, Dino Štiglec, los centrocampistas Rok Kronaveter, Ricardo Alves Coelho da Silva, Andraž Kirm, Daniel Avramovski y los delanteros Julius Wobay, Kingsley Boateng y Nathan Oduwa. Para Maribor jugaron los porteros Jasmin Handanović, Aljaž Cotman y Matko Obradović, los defensores Adis Hodžić, Mitja Viler, Denis Šme, los centrocampistas Blaž Vrhovec, Aleks Pihler, Sintayehu Sallalich y los delanteros Žan Celar y el capitán Marcos Magno Morales Tavares (capitán). Como podemos ver, ambos equipos tienen muchos jugadores extranjeros.

Cuando comenzó el partido, las tribunas ya estaban completamente llenas, pero los gritos más fuertes empezaron, cuando los equipos salieron al campo. Olimpija llevaba camisetas verdes y Maribor las violetas. El juego fue muy intenso con muchos penaltis, faltas y tarjetas amarillas. Hubo también una roja. El juego era muy rápido, pero en primera parte ningún equipo pudo ganar al portero. Al contrario, en la segunda mitad del partido, en el minuto veinte el capitán de Maribor marcó un gol impresionante. Olimpija atacaba de minuto a minuto más pero Maribor sacó otro gol del tiro libre. El resultado era 2:0 para Maribor. ¡Qué partido!

Pia Primik, 9. b

TO BEFRIEND OR NOT TO BEFRIEND

Hello to all loyal readers! Today I have decided that I'm going to write something about friendship. All teenagers need good friends to share their secrets with and to have fun with, but I think the most important thing is that they support you, give you a lot of good advice, care about you and so on.

I'm sure all of you have friends, but do you remember how you met them? How did you become friends? I think the most common way of making friends is by using social media that include different types of apps: Facebook, Instagram, Snapshot etc.

To start a relationship is way easier to do on social media than in real life. You almost can't do anything wrong on social media, because you can think twice before you send a message. In real life that is harder.

But I don't like having friends that I don't know personally. I think you can't say you really know somebody if you know them just from social media. I think that face-to-face relationships are better than the ones established on social media and I think they also last longer.

I prefer face-to-face friendships and if I'm honest I never had any of social media relationships. But maybe I'm wrong, maybe social media relationships are as good as face-to-face relationships. But in the future I think there will be more social media relationships, because of the constant improvement of technology. Well, what do you think about friendship? Ask me something and comment.

Until the next time have fun and take care of yourselves!

Andreja Miknić, 9. c

IL MIO CANE TOBI

Il mio cane si chiama Tobi. Non è grosso, e nemmeno piccolo. Ha 9 anni e 19 kg. È di colore nero e bianco. Ha tre zampe nere e una bianca. Lui è docile. Ha il pelo corto. Vive in casa insieme a me e alla mia famiglia. Il mio cane Tobi corre sempre, ed è un cane molto attivo e vivace. Mangia di tutto. È un vero coccolone e gli voglio tanto bene.

Teja Loredan, 5. d

SLOVENIAN WAR FOR INDEPENDENCE

Slovenian war for independence took place when Slovenia decided to secede from the Socialist Federal Republic of Yugoslavia – between 27th June and 6th July 1991. The war lasted 10 days, soon after Slovenia separated from Yugoslavia, who had attacked our country. On the roads, there were tanks and cars with soldiers, who had been shooting on fields.

After the 10-day war, Yugoslavian soldiers left the battlefield, and Slovenians finally started to live a normal life in their new and independent country. There had only been a few victims among soldiers and some civilians were hurt during the battles.

In this short war, there weren't any winners and the leaders of the two involved countries had negotiated upon the – at that time – current problem and the Socialist Federal Republic of Yugoslavia acknowledged Slovenia's independence.

Ela Bojanić, 9. b

LOS DÍAS DE MIEDO

Es de noche y la noche es muy oscura. Jua, un chico que tiene 13 años, está durmiendo tranquilamente en su habitación en el pueblo. De repente escucha un sonido conocido. Alguien está llamando la puerta. »¿Qué extraño!« piensa. Se levanta despacito y va a ver quién es. Cuando abre la puerta, ve a un hombre y ...

Juan se levanta por la mañana, desayuna pan con miel y a las ocho y media va a la escuela. El día pasa como siempre. Después de terminar las clases ve de repente una sombra. »Eeeeh, no es nada, son imaginaciones mías,« piensa y va a casa. Pero cuando llega a casa ve la sombra otra vez. Ahora está asustado. Con miedo llama su madre, pero ella no responde. Llama de nuevo, esta vez a su padre, pero él tampoco responde. Muy asustado corre a su habitación y grita de miedo. Corre por toda la casa cuando de repente ve a sus padres ... Están muertos. No puede creer a sus ojos y se desmaya. Después de unos minutos siente que alguien le está tocando. Ay, no, es la sombra!! Empieza a gritar mucho ... De repente la sombra tiene la cara de su madre. »Juan tienes que despertarte, es la hora de ir a la escuela,« escucha la voz de su mamá. Juan ya sabe que todo era una pesadilla. Es muy feliz, abraza mucho a su madre. Después baja las escaleras y ve a su padre que está leyendo el periódico. Juan lo abraza. Después del desayuno va de nuevo a la escuela ... pero ... cuando entra, no puede creer a sus ojos. Es la sombra!!

Vid Muženič, 8. a

INTERVISTA A DONALD TRUMP

Giornalista: **Buongiorno, carissimi radioascoltatori di BBC! Oggi è con noi Donald Trump.**

Donald Trump: Ciao a tutti!

Giornalista: **Allora, Donald, per iniziare, quanti anni ha?**

Donald Trump: Uh, ma sono vecchio... ho settant'anni.

Giornalista: **E quando è nato?**

Donald Trump: Sono nato il 14 giugno 1946.

Giornalista: **È sposato?**

Donald Trump: Certamente. Mia moglie si chiama Melania Trump.

Giornalista: **Che cosa ha fatto prima di diventare il presidente degli Stati Uniti d'America?**

Donald Trump: Beh, ho fatto tante cose. Sono diventato uno tra i più famosi uomini d'affari americani vendendo immobiliari, e poi sono stato anche una star dei reality show.

Giornalista: **E perché ha deciso di candidarsi alle elezioni presidenziali americane?**

Donald Trump: Volevo fare una cosa speciale e mostrare a tutto il mondo che anche se uno non si è mai occupato di politica, può diventare presidente degli Stati Uniti.

Giornalista: **E adesso ha vinto! Come si sente?**

Donald Trump: Non sono molto nervoso perché so cosa devo fare.

Giornalista: **E la famiglia? Vi piace l'idea di vivere nella Casa Bianca, o forse preferite il Trump Tower?**

Donald Trump: Siamo tutti entusiasti di poter vivere nella Casa Bianca.

Giornalista: **Grazie per l'intervista. Arrivederci e grazie a tutti per l'ascolto! Ci risentiamo presto!**

Hana Jakovac, 7. b

IVOVVA ESPAÑA!

Pa smo ga le dočakali — po treh letih učenja španščine smo se učenci izbirnega predmeta z učiteljico španščine ob šestih zjutraj poslovili od Kopra in se z avtobusom podali na petdnevno popotovanje preko Italije in Francije do pokrajine Katalonija v Španiji.

Prvi dan smo se peljali mimo Benetk, Padove, Verone, mesta, kjer sta se zaljubila Romeo in Julija, Gardskega jezera do Azurne obale. Na poti proti Nici smo prečkali več kot 136 tunelov, saj je bila pokrajina precej hribovita. Eden teh hribov nam je ponudil tudi razgled na Monako — turistično mesto, ki ga radi obiščejo slavni, predvsem pa umetniki. V poznih popoldanskih urah smo prispeli do Nice, središča Azurne obale, in se sprehodili po mestu ter promenadi, ki jo krasi razgled na čudovito modro morje. Žal pa se je prav na tej promenadi lansko leto zgodil tudi teroristični napad.

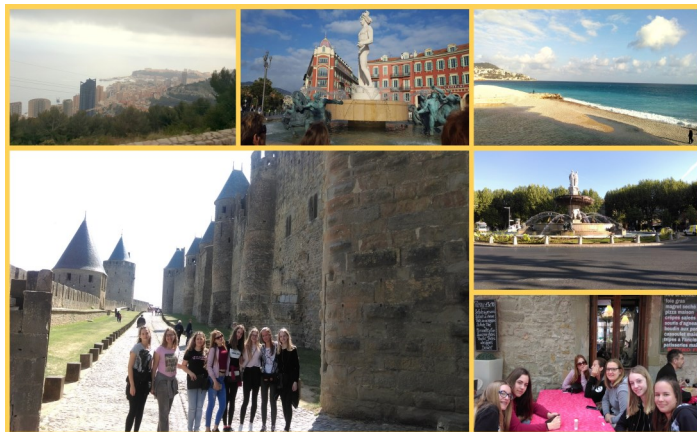
Prespali smo blizu mesta Aix en Provence in si ga naslednji dan tudi ogledali. Znano je predvsem kot mesto fontan. Od tam smo se nato podali proti francoskemu mestu Carcassonne, ki slovi po starem mestnem jedru znotraj lepo ohranjenega srednjeveškega obzidja. Predvsem zabavno je bilo naročanje hrane, saj Francozi niso znali skoraj nič angleščine. V poznih popoldanskih urah smo prečkali francosko-špansko mejo in ... ¡Hola, España! Prispeli smo v turistično mesto Lloret de Mar. Po večerji je sledil krajši sprehod po peščeni plaži in seveda malo »fotoshootinga«.

Po obilnem zajtrku smo se podali na romarsko goro Montserrat, ki leži uro stran od Barcelone, in si tam med drugim ogledali tudi puščavske celice. Srečali smo tudi lokalne prodajalce suhega sadja in sira — ko so slišali, da smo iz Slovenije, so nam začeli prodajati ovčji sir, le da so namesto tega izgovarjali »ovca sere«. Na povratku proti hotelu smo si ogledali tudi Freixenet, tovarno katalonske penine.

V torek pa je bila na vrsti — končno — lepotica Barcelona ali po domače Barça. Kljub slabemu vremenu smo uživali. Ogledali smo si Sagrado Familijo, ki jo gradijo že vrsto let, park Güell, vzpetino Montjuïc s prizoriščem olimpijskih iger leta 1992, barcelonsko tržnico z raznovrstnimi dobrotami in se sprehodili po najbolj živahni ulici v Evropi — La Rambla. Seveda smo morali opraviti tudi krajši šoping. Ob koncu dneva smo se zapeljali še do barcelonske plaže Barcelonete.

Zadnji dan je bil na vrsti muzej Salvadorja Dalija v mestu Figueres, krajši sprehod po Gironi in nato pot na letališče. Večina nas še ni letela z letalom, zato je bil let pravo doživetje. Utrujeni, a polni lepih vtisov in spominov smo pristali na letališču Jožeta Pučnika in se odpravili proti Kopru.

Učenke izbirnega predmeta španščina 3

Pogled na Monako, Nica s fontano sonca in plažo (zgoraj), obzidje in kosilo v Carcassonne ter fontana v Aix en Provence.

Na gori Montserrat, ob kipu Kristofa Kolumba v Barceloni, vkrčavanje na letališču v Gironi (zgoraj), na stadionu na Montjuicu in na Rambli, skupinska slika na Montjuicu z razgledom na Barcelono

Promenada in Barceloneta, stadion Camp Nou (zgoraj), pogled na Barcelono in prozorišče nekdanje razstave Expo, gora Montserrat s samostanom in cerkvijo (spodaj)

ŠOLSKE ZGODBE

Na 2. športnih igrah četrtošolcev na Debelem rtiču smo se pomerile ekipe šestih koprskih osnovnih šol, in sicer OŠ Koper, OŠ Antona Ukmarja, OŠ Šmarje, OŠ Ankaran, OŠ Hrvatini in OŠ Škofije. Po napetem boju smo si učenci OŠ Koper priborili prvo mesto v namiznem nogometu, drugo in tretje mesto v pikadu, drugo mesto v kegljanju in drugo mesto v nogometu in med dvema ognjema, v košarki pa smo si priigrali četrto mesto in tako ostali brez priznanja. Preberi nekaj vtisov naših tekmovalcev.

V petek sem se s sošolci odpravila na Debeli rtič. Ko smo prispeli, smo najprej dobili malico, potem pa smo se igrali določene igre. Jaz sem kegljala. Nato smo navijali za igri med dvema ognjema in nogomet. Ko so se končale vse dejavnosti, smo odšli na podelitev nagrad. Dobila sem nagrado za drugo mesto v kegljanju in zvezek. Bila sem zelo vesela. Po koncu smo se z avtobusom odpeljali v Koper.

Lea Grivec, 4. a

Pri pikadu sem neprestano pridno seštevala točke. V prvem krogu sem bila peta. Bilo mi je zelo lepo, ker smo lahko prosto hodili po Debelem rtiču. Zelo dobro ga poznam, ker so tam delali moji stari starši. Upam, da se bom športnih iger še kdaj udeležila.

Ajda Vodopija, 4. c

Doživetje na Debelem rtiču je bilo čudovito. Ko je učiteljica Tamara prišla v razred, nisem vedela, kaj se dogaja. Nato pa je povedala, da grem skupaj s svojimi prijatelji na športne igre z drugimi šolami. Žan in Jan sta igrala nogomet, Enja in Anej pikado, Ajda in Lea bowling, Leo in Saim namizni tenis, jaz in Tjaša pa med dvema ognjema. Zmagali smo dve tekmi, tretja tekma pa je bila malo težja. Igrali smo proti OŠ Antona Ukmarja. Bili so težki nasprotniki, a smo sodelovali in prišli na drugo mesto. Pomembno je, da smo se trudili. Ko smo končali tekmo, smo odšli navijati za naše nogometaše. Tudi oni so bili na drugem mestu. Potem je bila podelitev in nato še slikanje.

Nina Baš, 4. a

LITERARNE NAVIHANKE

BATMAN DANE

Nekega običajnega petkovega jutra - vsaj tako se nam je zdelo - se je med uro slovenščine zgodilo nekaj pretresljivega. Ko smo vstopili v razred in se kulturno pripravili na uro slovenskega jezika, smo opazili za nas še nepoznano bitje. Počasi smo se mu približali in opazili, da je netopir. Nekaterim se je zdel prikupen, drugim srhljiv, nekateri pa sploh niso bili preveč presenečeni.

Nekaj časa smo ga opazovali in tuhtali, kaj bomo ukrenili. Razmišljali smo, ali bi ga spustili skozi okno, a se nam ni zdel preveč v formi za to idejo. Nekdo je dobil dobro zamisel, da pokličemo nekoga, ki se na to spozna. Tako je vskočila učiteljica biologije, ki nam je povedala veliko zanimivih podatkov o netopirjih in nam svetovala, naj ga prestavimo v škatlico, dokler se dan ne prevesi v noč in ga nato osvobodimo.

Dva najpogumnejša učenca sta ga z neverjetno nežnostjo (saj je zelo lahka in krhka žival) predala v varstvo učiteljici biologije. Od takrat še vedno nismo uradno izvedeli, kje se nahaja in ali je sploh še med nami. A kljub vsemu bo Batman Dane vedno ostal v naših srcih.

Enej Korošič, 8. c

LJUBAV

Ljubav je lijepa
i nije slijepa.

Otvori i usreći dušu,
od ljepote po srcu
južni vjetrovi pušu.

Od ljubavi leptirice
osjetiš u stomaku
oči ti svjetle u mraku.

Tamara Jakovljević, 9. b

HAIKU

Češnje cvetijo,
pozno v pomladi
plodove rodijo.

Pomladi cvete
rožice bele,
ki pozimi odcvete.

Noa Ekstanič Frančeškin, 6. a

V GOZDU BLIZU JASE

V gozdu blizu jase
zbrale so se klobase.
Tako veselo so rajale,
da so gozdnim živalim nagajale.
Živalice so se prebudile
in sladke sanje zapustile.
V klobase spravile so mase,
nato pa jih pojedle vsaka zase.

Ajda Umer, 4. d

POZDRAV POMLADI

prodre do srca
z iskrico v očeh
Zasije naj Smeh!
Mavrične barve
na drevesu so
sprostitev v
streSu...

HAIKU

Ko zbudim svojega psa,
se odpravi v nov dan,
ga čas prehititi.

Metka Dakić, 6. c

URŠKA

(nadaljevanje zgodbe s srečnim koncem)

Urška in tip zavijeta k mostu in ga zgrešita. Skoraj sta že padla v vodo, ko se tip spomni, da so že tako napredni, da lahko motor pluje po vodi. Hitro prižge propelerje in skupaj z Urško odplujeta na drugi konec reke. Na njuno škodo so bili tam ljudje, ki so ju zatožili policiji. Vendar niso prišli policisti, prišle so policistke. In tip je bil tako zelo lep, da so kar omedlele. Ker tam ni bilo nobenega več, ki je videl, kaj se je zgodilo, sta odšla z motorjem naprej. Odpeljala sta se v prostor z diskoteko. Tam je bil velik oder, na katerem so plesali raznorazni plesalci, ki so se javili, da lahko pristopijo na oder in pokažejo, kaj znajo. Javila sta se tudi Urška in njen tip in ko sta zaplesala, so vsi onemeli. In tako se je zgodba ponavljala. Le njuno znanje ni ostalo isto. Postajala sta vedno boljša plesalca, udeleževala sta se tekmovanj in vedno zmagovala. A vse se je spremenilo, ko so se rodili njuni otroci in odraščali. Oni so ustvarili novo zgodbo in tudi njihova se je znova in znova ponavljala.

Femi Gabriella Reid, 4. d

IDEJE ZA BRANJE

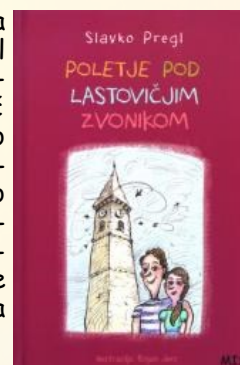
Uroš Grilc: MALI PLAC

V slikanici, ki se dogaja na območju Ljubljanskega barja, se želvica Bevka pogumno odloči nasprotovati hudobnim močvirskim škratom. Ti so njen dom, Mali plac, ki je nudil varno zatočišče tako njej kot tudi mnogim drugim močvirskim živalim, spremenili v Narobe plac, neprijeten prostor, poln drobnih gomazečih živali. Da bi rešila gozdiček sredi močvirja in vanj spet vrnila zajce, srne, jelena, lisico in jazbeca, je Bevka uspešno opravila vse zapletene uganke in preizkuse, ki so ji jih naložili nesramni škratje in ti so morali držati obljubo. Kaj so naredili, preverite sami.

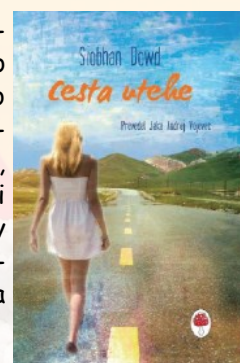
Slavko Pregelj: POLETJE POD LASTOVIČJIM ZVONIKOM

Na ulice malega obmorskega mesteca je legla sumljiva tišina. Mestni zvon, ki je navadno vsako jutro prebudil meščane, nekega dne preprosto neha zvoniti. To povzroči veliko zmedo med prebivalci, saj naenkrat nihče več ne opravlja svojega dela. Obupani nad neučinkovitostjo župana in mestnih veljakov se Luka, Srečko in Tine odločijo skrivnost cerkvenega zvonika razvozlati na lastno pest, na pustolovščini se jim pridruži še Martina. Poletje pod lastovičjim zvonikom je, kot se za poletja spodobi, zabavno, tekma za župana mesta, ki se vname, je vroča in napeta, punca in fant, ki si padeta v oči, pa morskemu zraku dodata še pridih romantike.

Siobhan Dowd: CESTA UTEHE

Cesta utehe, zadnji roman znamenite pisateljice Siobhan Dowd, spremlja problematično 14-letno najstnico Holly, ki jo je mati že zgodaj zapustila, zato je otroštvo preživela po rejniških domovih. Tudi pri najnovejših rejnikih ne najde miru, zato zbeži po cesti proti zahodu, proti Irski, kjer naj bi jo čakala mama. Izmisli si tudi novo identiteto - s pomočjo lasulje se skuša preleviti v samozavestno Solace, ki so jo pot in ljudje na njej pripeljali do novih spoznanj o svetu in predvsem o sebi. Pa ji bo to prineslo tudi uteho?

AL' LEPŠE OD URŠKE BILO NI NOBENE ...

Dogajanje na ljubljanskem trgu skozi oči koprskih šolskih novinarjev

URŠKO MED PLESOM UGRABIL POVODNI MOŽ

Na Starem trgu se je pod zeleno lipo odvijala zabava. Prišla je tudi Urška, znana po tem, da je bila najlepše dekle v Ljubljani. Vsi so hrepneli po njej. Ko si je izbirala plesalca, je na zabavo prišel neznani moški, ki ji je bil zelo všeč. Ostali so ga poznali kot Povodnega moža. Ko se je približal Urški, jo je prosil za ples. Plesala sta tako prevzetno, da so vsi nehali plesati, godcem pa so zastale roke. Ko je povodni mož videl, da godci več ne igrajo, je od jeze priklicaval črne oblake in močne vetrove. Ko sta še naprej plesala, sta se premikala proti reki Ljubljanici in se spustila v valove reke. Nazadnje so videli čolnarji vrtinec dereč, a Uršike ni videl nihče več.

INTERVJU S POVODNIM MOŽEM

Niko: Kje ste srečali Urško?

Povodni mož: Srečal sem jo na plesu na Starem trgu pod lipo zeleno, kjer si je zbirala plesalca, pa sem prišel do nje in jo vprašal, če bi hotela z mano plesati, ona pa je seveda zaljubljeno rekla DA.

Niko: Zakaj ste hoteli plesati z Urško?

Povodni mož: Kdo ne bi hotel plesati z najlepšo v celi Ljubljani? Z njo sem hotel plesati že davno, a nisem imel priložnosti, ker je plesala z drugimi plesalci. A tokrat mi je le uspelo plesati z njo.

Niko: Med plesom ste se razjezili na godce. Zakaj?

Povodni mož: Kar naenkrat so nehali igrati, tako jih je prevzel najin ples! Od jeze sem priklicaval črne oblake in močne vetrove.

Niko: Kaj ste mislili povedati s tem: »Oh, Uršika zala, zdaj tebi gorje!«?

Povodni mož: S tem sem ji hotel povedati, naj se kar pazi v zaključnem delu plesa, saj jo bom vzel v Ljubljanico.

Niko: Ali je kdo po tistem incidentu sploh videl spet Urško?

Povodni mož: Ne! Uršike videl nobeden ni več!

»ŽELELA SEM KAR UMRETI OD STRAHU!«

Anabel: Ko so godci prenehali igrati, je Povodni mož pobesnel. Priklicaval je črne oblake in močne vetrove. Ste to pričakovali? Kako ste se počutili?

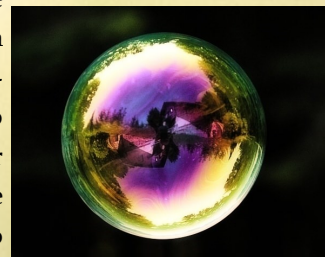
Uršika: Grozno je bilo! Povodni mož se je zdel tako prijeten! Plesal je kot nihče drug. Uživala sva, potem pa ga je popadla jeza in razjezil se je. Pognal mi je strah v kosti. Bilo je čisto nepričakovano in presenetljivo. Želela sem kar umreti od strahu!

ZANIMIVOSTI

BARVA MILNEGA MEHURČKA

Kako je mogoče, da so milni mehurčki na videz prozorni, a v njih kljub temu vidimo vse barve mavrice? Milni mehurček ima toliko barv, ker se svetloba od njegove posebne strukture odbija pod več koti. Sestavljen je namreč iz dveh plasti molekul mila, med katerimi je ujeta plast molekul vode. V notranjosti mehurčka in okoli njega je zrak. Ko svetloba zadene zunanjo plast molekule, se lahko takoj odbije ali potuje do notranje plasti, kjer se znova odbije. Ko se svetloba odbije od obeh plasti mehurčka, se vrne pod istim kotom, vendar je valovanje nekoliko zamaknjeno, zato se svetloba ojača ali slabi.

ORJAKINJA MED KAČAMI

Nobena kača na svetu ni težja ali večja od amazonske anakonde. Zraste do 10 m dolžine in doseže 225 kg teže ali še več. Obseg njenega trupla pa je tolikšen kot pri človeku. Seveda pa v povprečju ne dosega več kot skromnih 5 metrov in pol. Anakonde živijo v vodi in med vodnim rastlinjem preživijo na žrtev. Lovijo vodne ptice, želve, lotijo se celo 2,5 m dolgega kajmana – ovijejo ga in zadušijo, nato pa požrejo celega. Po takšni pojedini lahko shajajo brez hrane tudi nekaj tednov. Najstrašnejša plenilka je le odrasla anakonda. Ob rojstvu – anakonde se rodijo žive, včasih po 70 hkrati – je dolga 76 cm. Marsikatero mladico požrejo kajmani, tiste, ki preživijo, pa se jim nato maščujejo.

VISEČI MOST GOLDEN GATE

Leta 1872 so nastali načrti za most, ki bi segal čez zaliv San Francisca, vendar do gradnje ni prišlo, ker se je zdela arhitektom razdalja med obalama prevelika. Kljub težkim razmeram za gradnjo so 5. januarja 1933 začeli graditi največji viseči most na svetu. Most so obesili na dve debeli jekleni vrvi, ki prek nosilnih stebrov povezujeta eno obalo z drugo. Za vsako od vrvi, ki sta pritrjeni na ogromni betonski sidri na vsaki strani obale, so med sabo prepredli v dva izredno močna stebra več kot 27.000 žic, debelih 5 mm. Most so slovesno odprli 27. maja 1937. Dolg je 2727 m in širok 25 m. Na dan pešcev ga je peš prečkalo 200.000 ljudi, že prvi dan pa čezenj zapeljalo 32.000 vozil. Danes je to število trikrat večje, saj ga na dan prevozi več kot 100.000 vozil.

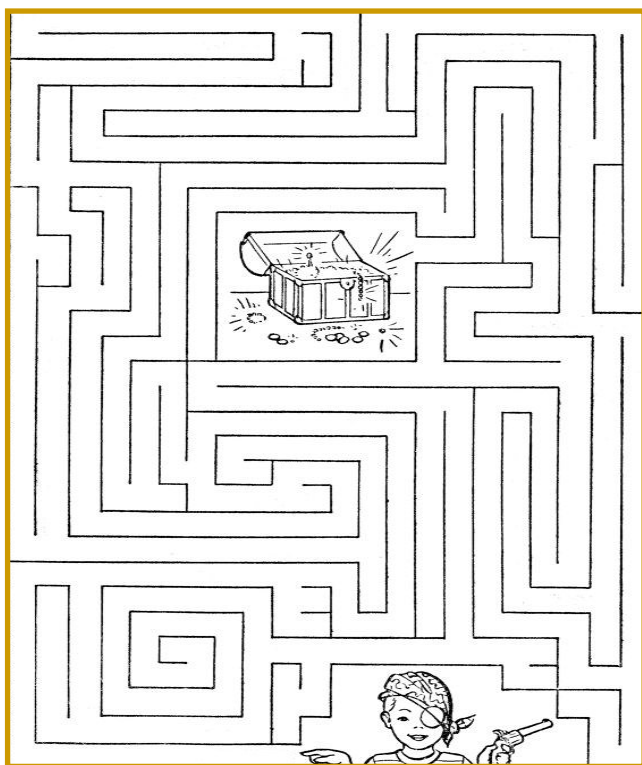

RAZVEDRILLO

Poveži števila, da dobiš risbo.

Pomagaj gusarju Jaki najti zaklad.

Poišči rešitve miselnih ugank.

MISELNA UGANKA 1

Kaj bi napisal/-a namesto vprašaja?

$$8321 = 1103$$

$$7829 = 1511$$

$$6833 = 1406$$

$$5628 = 1110$$

$$4994 = 1313$$

$$3878 = ?$$

MISELNA UGANKA 2

V počitniškem domu Stara brisača je imelo 6 fantov na voljo 2 kopalnici. Zjutraj so fantje začeli uporabljati kopalnico ob 7:00. Nikoli ni bil v kopalnici hkrati več kot en fant, vsak fant pa je bil le v 1 kopalnici. Posamezni fantje so bili v kopalnici 8, 10, 12, 21 in 22 minut. Kdaj najprej so lahko fantje končali uporabljati kopalnico?

- A) 7:45 B) 7:46 C) 7:47 D) 7:48 E) 7:50

SUDOKU

Zapolniti je treba mrežo 9x9 s števkami od 1 do 9. Pri tem se v vsakem 3x3 kvadratu in vsakem stolpcu ali vrstici ne smejo ponavljati števila.

5				2	8			
								6
		7	1		5	3		
	3		7			5	9	
		2		4	8			
7	5				9		1	
	9	8			4	3		
1								
	2		8					5

VICI

V šoli se pogovarjajo o sanjah in Tonček pripoveduje: »Sanjalo se mi je, da sem se učil matematiko in da sem potem dobil odlično. Kaj naj bi to pomenilo?« »Da si med spanjem pametnejši.«

Franček je za rojstni dan dobil puzzle. Veselo sestavlja, sestavlja ... Mine devet dni, pa slike še ni sestavil do konca. Deseti dan pa mu je končno uspelo. Hitro steče k Janezku in se mu pohvali: »Si videl, sliko sem sestavil v desetih dneh, na škatli pa piše od štiri do pet let.«

»Mravlje delajo brez odmora več kot pol dneva in to vsak dan,« razlaga učiteljica biologije. »Kaj nam to pove?« »Da imajo slabo organiziran sindikat,« se oglasi Miha.

Dva policaja sta se sprehajala po cesti. Prvi zagleda na tleh ogledalo, ga pobere, se pogleda vanj in reče: »Poglej, poglej, tega človeka že od nekje poznam.« Ogledalo vzame še drugi in odgovori: »Da, tudi meni se zdi znan! Najbolje, da neseva to sliko komandirju.« Komandir vzame ogledalo in vzklikne: »Seveda poznam tega človeka, on pri frizerju vedno nasproti mene sedi!«

Sliki se razlikujeta v 10 podrobnostih. Najdi jih.

Od letos je z nami tudi šolski radio Bum(E)rang. Ekipa Anabel Haber Todorović, Deja Časl in Karin Jugovac z mentorico Jano Samsa je v tem šolskem letu posnela kar tri oddaje. Prisluhni jim na spletni strani šole.

REZULTATI ZABAVNE TABLE

1. MESTO

Jan Malej (26)
Matija Leban (26)

3. MESTO

Maj Parovel (24)

Čestitam najboljšim
trem in vsem ostalim, ki
ste bolj ali manj redno
reševali naloge.

Mentorica: Nevenka Mask

